

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 362/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou Advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáš Mojsej s. r. o., Žižkova 2073/19, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Lukáš Mojsej, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 24 CoP 53/2022 zo 17. mája 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 24 CoP 53/2022 zo 17. mája 2022. Žiada, aby bolo uznesenie krajského súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Napokon sa domáha náhrady trov konania od krajského súdu v sume 492,31 eur na účet právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Podľa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija sp. zn. ORPZ-SK-OPP3-58/2022-P z 15. februára 2022 vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru vo Svidníku, odborom poriadkovej polície, obvodným oddelením Policajného zboru Svidník (ďalej len „polícia“) na základe § 27a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) bol sťažovateľ 15. februára 2022 o 17.20 h vykázaný zo spoločného obydlija s navrhovateľkou ako ohrozenou osobou, a to z rodinného domu súp. č. [REDACTED] na dobu 10 dní. Po poučení podľa § 27a ods. 6 zákona o Policajnom zbore sťažovateľ odovzdal kľúče od spoločného obydlija policajtovi s tým, že sa bude zdržiavať v okolí Prešova a uviedol telefonický kontakt a adresu na doručovanie písomností.

4. Uznesením Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 Pc 2/2022 z 23. februára 2022 na návrh navrhovateľky [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“) bolo sťažovateľovi ako odporcovi neodkladným opatrením zakázané jednak vstupovať do obydlia rodinného domu súp. č. [REDAKOVANÉ], ale tiež priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, že tento zákaz neplatí po dobu vykonávania jednotlivých úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo na dobu vykonávania akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní či iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na ktoré bude sťažovateľ predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť sťažovateľa na týchto úkonoch.

5. Podľa konštatovania okresného súdu sa navrhovateľka návrhom podaným okresnému súdu 22. februára 2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v znení totožnom s výrokovou časťou uznesenia. Na odôvodnenie návrhu uviedla, že so sťažovateľom 22. novembra 2003 uzavreli manželstvo, z ktorého pochádzajú (dnes už plnoletá) dcéra [REDAKOVANÉ] a maloletý syn [REDAKOVANÉ]. Dňa 15. februára 2022 popoludní mal sťažovateľ ohrozovať navrhovateľku a túto fyzicky napadnúť. Z tohto dôvodu privolala policajnú hliadku, ktorá sťažovateľa vykázala zo spoločného obydlia na dobu 10 dní. Sťažovateľ jej má bežne vytýkať, že málo zarába, v živote nič nedosiahla a že je nula. V poslednej dobe je veľmi náladový, rýchlo sa rozčúli pre maličkosti a potom na navrhovateľku alebo na deti kričí. Vulgárne jej nadáva, a to dokonca aj pred deťmi. Jeho útoky spočívajú aj v psychickom nátlaku (vybral finančné prostriedky z ich účtu tak, aby navrhovateľka nemala žiadne prostriedky na starostlivosť o deti). Sťažovateľovi má ísť o to, aby navrhovateľke spôsobil čo najviac utrpenia, pričom spoločné deti ho nezaujímajú. Navrhovateľka uviedla, že už nemá síl, nevládze znášať fyzické a psychické útoky a má obavu, že keď sa sťažovateľ po skončení vykázania vráti do spoločného domu, tak jej ublíži. V predchádzajúcich dňoch podala aj návrh na rozvod.

6. Podľa ďalších konštatovaní okresného súdu z potvrdenia polície z 15. februára 2022 je preukázané, že sťažovateľ bol 15. februára 2022 na dobu 10 dní vykázaný z rodinného domu súp. č. [REDAKOVANÉ], ďalej z výpisu z listu vlastníctva je zrejmé, že sťažovateľ a navrhovateľka sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. [REDAKOVANÉ], a napokon zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, pracovisko Svidník (ďalej len „úrad práce“) z 23. februára 2022 vyplýva, že tento vykonal 21. februára 2022 sociálne šetrenie v rodine a zistil, že išlo o harmonické manželstvo, v ktorom začali vznikáť problémy, keď sťažovateľ zmenil zamestnanie a bol povýšený. V roku 2017 navrhovateľku po prvýkrát fyzicky napadol, čo však táto neriešila (vnímala to ako skrat). Tieto situácie však pribúdali, a to nielen v bežnom živote, ale aj na rodinných dovolenkách (naposledy na výlete v Írsku prišlo synovi nevoľno, čo sťažovateľ psychicky neunesol, začal nadávať, a potom už s nikým do konca dovolenky neprehovoril). Navrhovateľka nevie sťažovateľovi oponovať. Podľa názoru navrhovateľky jednou z príčin zmeny správania sťažovateľa je kolega, s ktorým trávi veľa času v práci, ale aj na spoločných dovolenkách, na ktoré bežne chodí sám alebo aj s kolegom (niekedy aj trikrát do roka, no s rodinou maximálne jedenkrát, ak vôbec). Od 10. decembra 2021 bolo správanie sťažovateľa ešte horšie, prestal sa ovládať a jeho ventilom sa stala navrhovateľka, ale aj dcéra, ktorá bola šťastná, že sa môže vrátiť do Anglicka, kde sa cíti omnoho bezpečnejšie. Sťažovateľ navrhovateľke stále niečo vyčíta a neustále ju ponižuje. Počas posledných vianočných sviatkov sedeli pri stole aj rodičia navrhovateľky a sťažovateľ odmietal prísť k stolu. Dňa 20. januára 2022 sťažovateľ chytil

navrhovateľku pod krk za prítomnosti syna, ktorý sa ju snažil chrániť (sťažovateľ sa bojí a robí všetko preto, aby mu vyhovel). Navrhovateľka navštevuje psychológa, sťažovateľ to odmieta s tým, že to nepotrebuje. Navrhovateľka sa rozhodla riešiť nepriaznivú situáciu podaním návrhu na rozvod, ako aj privolaním polície a následným vykázaním sťažovateľa z domácnosti na dobu 10 dní. Navrhovateľka zvažuje podať na sťažovateľa trestné oznámenie, čím by predĺžila lehotu jeho vykázania. Má strach o seba, ako aj o syna. Sťažovateľ sa so synom kontaktuje a snaží sa ho manipulovať. Úrad práce vykonal rozhovor so synom bez prítomnosti navrhovateľky. Syn uviedol, že má rád oboch rodičov, ale že v poslednom čase sa sťažovateľ správa divne.

7. Podľa názoru okresného súdu zo samotného návrhu, ako aj z predložených listinných dôkazov je preukázané osvedčenie navrhovateľkou uplatneného nároku na nariadenie neodkladného opatrenia v dostatočnej miere. Navrhovateľka nárok osvedčila potvrdením polície o vykázaní sťažovateľa zo spoločného obydľia z 15. februára 2022, ako aj správou úradu práce zo šetrenia pomerov, z ktorej vyplývajú prejavy agresivity sťažovateľa od roku 2017, a to aj za prítomnosti syna. Dochádza aj k psychickému týraniu navrhovateľky, čo viedlo k jej návštevám u psychológa. Preto na strane navrhovateľky existuje dôvodná obava o život a zdravie, v dôsledku čoho bolo potrebné jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

8. Proti uzneseniu okresného súdu č. k. 1 Pc 2/2022 z 23. februára 2022 podal sťažovateľ 7. marca 2022 odvolanie a požadoval uznesenie okresného súdu zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť alebo uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

9. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nariadil neodkladné opatrenie na základe skutkových záverov, ktoré si osvojil z potvrdenia polície o vykázaní zo spoločného obydľia z 15. februára 2022 a zo správy podanej úradom práce 23. februára 2022. Pritom z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia vyplýva iba to, že sťažovateľ bol vykázaný na dobu 10 dní, avšak nie je uvedené, akého konania sa mal dopustiť voči navrhovateľke, resp. či táto bola zranená alebo jej bola poskytnutá zdravotná pomoc zo strany záchrannej služby. Tvrdenia navrhovateľky stručne uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú zhrnuté v správe úradu práce. Je teda zrejmé, že tvrdenia navrhovateľky posúdené okresným súdom ako osvedčené vyplývajú v skutočnosti výlučne z toho, čo sama uvádzala. Z jej tvrdení však nevyplýva, že by jej mala byť konaním sťažovateľa spôsobená akákoľvek ujma na zdraví alebo že by sa stala práceneschopnou, prípadne jej stav by vyžadoval lekársku starostlivosť. Navrhovateľka teda predložila len jeden dôkaz (potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia vydané tiež len na základe ňou uvedených skutočností). Pokiaľ úrad práce vypočul syna bez prítomnosti navrhovateľky, treba uviesť, že zo správy úradu práce nevyplýva, aby bol syn svedkom akéhokoľvek fyzického útoku sťažovateľa voči navrhovateľke. Ani v návrhu na rozvod navrhovateľka neuvádza žiaden fyzický kontakt zo strany sťažovateľa v roku 2017 alebo 20. januára 2022, pretože poukazuje len na vykázanie zo spoločného obydľia z 15. februára 2022. Vybratím peňazí z účtu 12. februára 2022 nebola ohrozená výživa detí, na ktorú sťažovateľ prispieva. Sťažovateľ napokon zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku je vždy dočasné, čo by malo vyplývať z výroku neodkladného opatrenia, v ktorom však doba jeho trvania nie je uvedená. Ide teda o časovo neobmedzené neodkladné opatrenie, následkom ktorého sťažovateľ nemôže po neobmedzenú dobu vstupovať do svojho vlastného domu, čo predstavuje zásah do jeho vlastníckeho práva.

10. Uznesením okresného súdu č. k. 4 P 8/2022 z 8. marca 2022 v právnej veci starostlivosti o maloleté deti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný navrhovateľkou zamietol.

11. Podľa konštatovania okresného súdu navrhovateľka sa návrhom doručeným 20. februára 2022 domáhala rozvodu manželstva, ale aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by sa sťažovateľovi uložila povinnosť predbežne prispievať na výživu dcéry v sume 350 eur a syna v sume 250 eur mesačne. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že sťažovateľ potom, ako bol políciou 15. februára 2022 vykázaný z obydlija, ihneď vybral finančné prostriedky z ich účtu tak, aby nemala financie na starostlivosť o deti.

12. Podľa názoru okresného súdu navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v kontexte uloženia povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere v rozsahu § 326 Civilného sporového poriadku. Totiž ani len netvrdí, že by sťažovateľ svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplnil, a že by preto bol ohrozený život či zdravie detí. Navrhovateľka predložila dôkaz o pripísaní sumy 4 102,54 eur na účet 8. februára 2022 a o výbere sumy 3 500 eur z účtu 12. februára 2022.

13. Uznesením krajského súdu č. k. 24 CoP 53/2022-43 zo 17. mája 2022 bolo uznesenie okresného súdu č. k. 1 Pc 2/2022 z 23. februára 2022 potvrdené. Zároveň bola navrhovateľke uložená povinnosť v lehote do 10 dní od doručenia uznesenia podať žalobu proti sťažovateľovi o vylúčenie z užívania spoločného domu.

14. Podľa názoru krajského súdu odvolanie sťažovateľa nie je v merite veci dôvodné. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol navrhovateľkou podaný dôvodne. Jej skutkové tvrdenia a predložené listinné dôkazy svedčia o fyzických napadnutiach medzi stranami sporu, resp. o hrozbe ďalšieho fyzického napadnutia. Vyplýva to z potvrdenia o vykázaní sťažovateľa zo spoločného obydlija z 15. februára 2022. Tento procesný úkon realizovala polícia v zmysle ustanovenia § 27a zákona o Policajnom zbore. Podľa tohto ustanovenia zákona o Policajnom zbore policajt je oprávnený vykazať z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len „spoločné obydlie“) osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky; súčasťou vykázania zo spoločného obydlija je aj zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydlija počas 14 dní od vykázania. Policajt je oprávnený vykazať zo spoločného obydlija takúto osobu aj počas jej neprítomnosti. V súlade s týmto ustanovením prítomný policajt ako priamy pozorovateľ situácie v rodine pristúpil k úkonu vykázania sťažovateľa zo spoločného obydlija, pričom tak mohol urobiť len na základe zákonných predpokladov (očakávanie útoku na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť navrhovateľky ako ohrozenej osoby, a to najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky). Keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania podstatne zúžený na tzv. osvedčovanie, krajský súd si nateraz osvojil posúdenia vážnosti situácie v rodine sporových strán zo strany policajta a splnenie zákonných predpokladov pre vykázanie sťažovateľa zo spoločného bývania prezumoval aj bez predloženia lekárskeho správ, ktoré by mali preukazovať práceneschopnosť navrhovateľky alebo iné jej poškodenia zdravia. Pri prezumovanej obave z fyzického napadnutia navrhovateľky ochrana jej života a zdravia predbieha ochranu obydlija sťažovateľa a jeho užívacie právo k rodinnému domu. V záujme predchádzania akejkoľvek ujmy na zdraví okresný súd správne

postupoval, keď zamedzil osobnému stretu sporových strán a na ten účel uložil sťažovateľovi povinnosť nevstupovať do rodinného domu súp. č. [REDAKOVANÉ]. Ako nevyhnutný sa javí aj zákaz priblíženia sťažovateľa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, sledujúc účel nariadeného neodkladného opatrenia.

15. Nemožno opomenúť, že pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo však nemožno stotožniť s preukázaním nároku. Vo všeobecnosti sa predpokladá, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasnú povahu, kým pomery medzi spornými stranami nebudú upravené v rámci konania vo veci samej, čo však vo výroku uznesenia okresného súdu absentuje. Ochrana obydlia a vlastníckeho práva sťažovateľa k rodinnému domu musela síce ustúpiť ochrane života a zdravia navrhovateľky, avšak relevanciu práv sťažovateľa to neoslabuje. Preto sa javí ako nevyhnutné limitovať dobu trvania neodkladného opatrenia, čo krajský súd mienil dosiahnuť uložením povinnosti navrhovateľke podať žalobu proti sťažovateľovi o vylúčenie z užívania spoločného domu, a to v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na ustanovenie § 336 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd aj bez návrhu zruší uznesenie o neodkladnom opatrení, ak žaloba nebude v lehote podaná. V opačnom prípade súd v začatom konaní vo veci samej vykoná potrebné dokazovanie a meritórnym spôsobom posúdi dôvodnosť vylúčenia sťažovateľa z užívania spoločnej nehnuteľnosti.

16. Zo žaloby z 31. mája 2022 podanej navrhovateľkou ako žalobkyňou proti sťažovateľovi ako žalovanému vyplýva, že sa domáha vydania rozsudku, ktorým by okresný súd vylúčil sťažovateľa z užívania rodinného domu súp. č. [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka poukazuje na to, že vzájomné vzťahy medzi ňou a sťažovateľom sú už dlhšiu dobu rozvrátené a napäté, sťažovateľ je veľmi náladový, rýchlo sa rozčúli pre maličkosti a kričí na navrhovateľku alebo deti. Jeho správanie sa postupne zhoršuje, nerobí mu problém navrhovateľke vulgárne nadávať ani pred deťmi. Konfliktné vzťahy vyvrcholili incidentom z 15. februára 2022 popoludní, keď sťažovateľ ohrozoval a fyzicky napadol navrhovateľku. Po privolaní policajnej hliadky bol sťažovateľ vykázaný zo spoločného obydlia na dobu 10 dní. Navrhovateľka má strach, ďalšie spolužitie so sťažovateľom je neznesiteľné, keďže psychické a fyzické násilie zo strany sťažovateľa sa stupňovalo. Dokazuje to napríklad aj skutočnosť, že sťažovateľ 12. februára 2022 vybral finančné prostriedky zo spoločného účtu a následne 16. februára 2022 podal na navrhovateľku trestné oznámenie za to, že si z iného bankového účtu (vedeného na meno sťažovateľa) vybrala peniaze na živobytie. Aj z tohto konania je zrejmé, že sťažovateľovi ide o to, aby navrhovateľke spôsobil čo najviac utrpenia. Treba tiež uviesť, že k prvým útokom zo strany sťažovateľa došlo ešte v roku 2017 vrátane fyzických útokov. Sťažovateľ je fyzicky veľký a silný, meria 196 cm a váži cca 140 kg. Navrhovateľka sa ho bojí, lebo v posledných rokoch a mesiacoch sa jeho agresívne správanie stále stupňuje. Navrhovateľka 16. mája 2022 podala polícii oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu zo strany sťažovateľa. Po právnej stránke poukazuje navrhovateľka na ustanovenia § 146 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

II.

Argumentácia sťažovateľa

17. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlia vydaného políciou 15. februára 2022 vyplýva jedine to, že sťažovateľ bol vykázaný zo spoločného obydlia na dobu 10 dní. Samotná skutočnosť,

že polícia vykázala sťažovateľa iba na 10 dní, svedčí o tom, že situácia bola vyhodnotená ako menej vážna. Pritom z potvrdenia polície nevyplýva (priamo, ale ani nepriamo), že by sa sťažovateľ mal dopustiť vo vzťahu k navrhovateľke viacerých fyzických alebo psychických útokov, ako to tvrdí krajský súd.

18. Navrhovateľka opakovane tvrdí, že sťažovateľ po údajnom fyzickom útoku 15. februára 2022 vybral zo spoločného účtu finančné prostriedky s úmyslom, aby navrhovateľka nemala dostatok financií na starostlivosť o deti. Vzhľadom na toto tvrdenie sťažovateľ na podporu vlastnej argumentácie a na vyobrazenie osoby navrhovateľky poukazuje na argumentáciu okresného súdu v uznesení č. k. 4 P 8/2022 z 8. marca 2022, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k určaniu výživného zo strany sťažovateľa. Okresný súd poukázal totiž na to, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia sa opiera len o tvrdenie, že sťažovateľ po vykázaní zo spoločného obydlija 15. februára 2022 vybral finančné prostriedky z účtu. Pritom aj toto jediné tvrdenie navrhovateľky je v rozpore s ňou predloženým dôkazom, podľa ktorého k výberu sumy 3 500 eur malo dôjsť ešte 12. februára 2022 (teda pred vykázaním zo spoločného obydlija 15. februára 2022).

19. Uvedené námietky uplatnil sťažovateľ aj v podanom odvolaní, avšak krajský súd sa s nimi nevysporiadal, hoci dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimacy každého rozhodnutia súdu. Preto uznesenie krajského súdu č. k. 24 CoP 53/2022 zo 17. mája 2022 je nepreskúmateľné a arbitrárne.

20. Pokiaľ sťažovateľ v odvolaní poukázal na dočasnú povahu neodkladného opatrenia v nadväznosti na to, že okresný súd nevymedzil časový rámec trvania neodkladného opatrenia a neuložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, krajský súd sa s týmto argumentom vysporiadal tak, že samostatným výrokom uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu o vylúčenie sťažovateľa z užívania rodinného domu. Krajský súd pri rozhodovaní pritom nerešpektoval ustanovenia § 386 a nasl. Civilného sporového poriadku, podľa ktorých bolo možné odvolanie buď odmietnuť, alebo uznesenie okresného súdu potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť. Civilný sporový poriadok teda nepriznáva odvolaciemu súdu oprávnenie rozhodnúť samostatným výrokom o uložení povinnosti strane konania podať žalobu vo veci samej. Pokiaľ bol krajský súd toho názoru, že uznesenie okresného súdu nie je správne, potom nebol oprávnený ho potvrdiť a súčasne rozhodnúť o uložení povinnosti navrhovateľke podať žalobu vo veci samej. Mohol iba uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

21. Navrhovateľka vo svojej žalobe o vylúčenie sťažovateľa z užívania spoločného domu z 31. mája 2022 odkázala jednak na incident z 15. februára 2022, ale tiež na to, že sťažovateľ 12. februára 2022 vybral finančné prostriedky zo spoločného účtu s úmyslom ponechať navrhovateľku vo finančnej tiesni. Tento argument navrhovateľka podsúva do každého súdneho konania napriek tomu, že okresný súd v uznesení č. k. 4 P 8/2022 z 8. marca 2022 už uviedol, že jej argumenty v tejto časti nezodpovedajú dôkazom, ktoré sama v konaní predložila. K tomu treba uviesť, že neodkladné opatrenie bolo nariadené 23. februára 2022. Žaloba o vylúčenie sťažovateľa z užívania rodinného domu je datovaná 31. mája 2022 a „kopíruje“ argumenty z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Jednoznačne z toho vyplýva, že nedošlo k žiadnej zmene situácie a že teda sťažovateľ svojím správaním navrhovateľku nijak neohrozuje, psychicky netýra, netrýzni a ani nemanipuluje. Vzhľadom na správanie, úkony a účelovo pozmenené fakty je to skôr

navrhovateľka, ktorá využíva situáciu vo svoj prospech tak, aby sťažovateľ bol čo najdlhšie vykázaný z užívania rodinného domu.

22. Sťažovateľ 12. februára 2022 vybral 3 500 eur z bankového účtu na zaplatenie skoršej pôžičky, ktorou sa financovala spoločná dovolenka v Írsku. K výberu došlo potom, čo zamestnávateľ sťažovateľovi poskytol mimoriadnu odmenu vo výške 4 102,54 eur. Po výbere sumy 3 500 eur zostalo na účte k dispozícii 1 134,18 eur.

23. Sťažovateľ podal trestné oznámenie z dôvodu, že navrhovateľka bez právneho dôvodu vybrala prostredníctvom bankomatovej karty sťažovateľa finančné prostriedky z bankového účtu vedeného výlučne na jeho meno, a to napriek tomu, že sťažovateľ uhrádza pravidelne všetky platby (vrátane splátok hypotéky) v súvislosti s rodinným domom, do ktorého má zákaz vstupovať.

24. V súvislosti s trestným oznámením podaným navrhovateľkou treba uviesť, že sťažovateľ v tejto veci dosiaľ nebol políciou kontaktovaný a úprimne nevie, na základe akých dôvodov iniciovala navrhovateľka trestné konanie (keďže si plní všetky povinnosti ako otec vo vzťahu k deťom, ako aj povinnosti uložené neodkladným opatrením).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

25. Ústavnú sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

26. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

27. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natolko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

28. Jadrom uplatnených námietok sťažovateľa je jeho odlišné hodnotenie dôkazov predložených navrhovateľkou, z ktorých všeobecné súdy podľa sťažovateľa nesprávne dospeli k záveru o dostatočnom osvedčení uplatneného nároku navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia.

Sťažovateľ poukazuje v týchto súvislostiach na obsah potvrdenia o jeho vykázaní zo spoločného obydliá z 15. februára 2022 (pozri bod 17) a na nezrovnalosti v tvrdeniach navrhovateľky týkajúcich sa časového poradia, v akom malo dôjsť jednak zo strany sťažovateľa k realizovaniu výberu z účtu, ale tiež k incidentu z 15. februára 2022 (pozri body 18, 21 a 22). Okrem toho sťažovateľ poukazuje na nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie uznesenia krajského súdu, ktoré považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne (pozri bod 19). Napokon namieta procesný postup krajského súdu, ktorý uznesenie okresného súdu nesprávne potvrdil a zároveň ho doplnil o samostatný výrok ukladajúci navrhovateľke povinnosť podať žalobu vo veci samej, hoci v takejto situácii bolo podľa názoru sťažovateľa na mieste uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (pozri bod 20).

29. Podľa názoru ústavného súdu krajský súd dostatočne jasným, zrozumiteľným a v danom štádiu konania aj presvedčivým spôsobom vysvetlil, že za rozhodujúci treba v tejto fáze považovať názor, ku ktorému dospel osobne prítomný policajt na základe toho, čo si na mieste samom vypočul a uvidel. Podrobnejšie dokazovanie toho, čo sa skutočne malo stať, nie je vecou konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je potrebné uplatnený nárok „iba“ osvedčiť (nie teda nepochybné preukázať). V konaní vo veci samej bude možné všetky dotknuté osoby (vrátane policajta) vypočuť a vyžiadať si aj policajný spis, v ktorom by sa mal nachádzať záznam o vykonanom služobnom úkone, z ktorého by mohli vyplývať ďalšie podrobnosti o tom, čo a z akých zdrojov konajúci policajt zistil. Z tohto uhla pohľadu na hodnotenie potrebnosti vydania neodkladného opatrenia s uvedeným výrokom nemalo žiadny vplyv, kedy a za akým účelom došlo k výberu finančnej hotovosti zo spoločného účtu sťažovateľom.

30. Námietku sťažovateľa o nesprávnom procesnom postupe krajského súdu, ktorý uznesenie okresného súdu potvrdil a zároveň ho doplnil o samostatný výrok, treba považovať za zjavne neopodstatnenú, keďže vytýkaná vada v postupe krajského súdu v rámci odvolacieho konania nie je vo vzťahu k sťažovateľovi takej intenzity, aby z materiálneho hľadiska mohla znamenať porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

31. Za rozhodujúcu skutočnosť treba podľa názoru ústavného súdu z pohľadu sťažovateľa považovať (materiálne vzaté) to, že v podstate námietke o dočasnosti neodkladného opatrenia sťažovateľa uplatnenej v podanom odvolaní krajský súd vyhovel, keďže uložil navrhovateľke samostatným výrokom (popri potvrdení uznesenia okresného súdu) podať v lehote 10 dní žalobu o vylúčenie sťažovateľa z užívania spoločného domu.

32. Ústavný súd *obiter dictum* podotýka, že pokiaľ by žaloba navrhovateľky proti sťažovateľovi o jeho vylúčenie z užívania rodinného domu nebola úspešná, sťažovateľ by mohol uplatňovať nárok na náhradu škody (§ 340 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu